

FÜGGETLEN ÚJSÁG

MEZŐGAZDASÁGI, SZÖVETKEZETI ÉS TÁRSADALMI KÉPES HETILAP,
GAZDASÁGI EGYESÜLETEK ORSZÁGOS SZÖVETSEGÉNEK KÖZLÖNYE A MAGYAR NÉP SZÁMÁRA

MEGJELEN MINDEN VASARNAP.

Egészévre 6 korona
Félévre 3 korona
Negyedévre 1 korona 50 fillér
Egyen száma ára 14 fillér.

Felelős szerkesztő:

SZILASSY ZOLTÁN

az Orsz. Magy. Gazd. Egyesület szerkesztő-titkára.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BUDAPEST,

IX. ker., Üllői-út 25. szám. (Kürtölek).

Brolly Tivadar, Pozsony város polgármestere.

Tündéries szép látványban gyönyörködtünk Pozsonyban. Ez a »II. Mezőgazdasági Országos Kiállítás« volt, melynek létesülésén sok lelkes és buzgó férfi fáradozott és ezek között nem utolsó helyen számítható Pozsony város érdemes polgármestere, Brolly Tivadar. Pozsony városnak jelentékeny kiadásai, temérdek előleges befektetései kellettek ahhoz, hogy ott rendeztessék a kiállítás. Azok a kiadások megtérültek a forgalom által a pozsonyiaknak és most könnyű beszélni, mert szépen sikerült a kiállítás, hanem a költségek kockára tevéséhez sok buzdítás, lelkesítés kellett, hogy



Brolly Tivadar,
Pozsony város polgármestere.

meg legyen és éppen ebben van érdeme Brolly Tivadar polgármesternek, aki czélszerű szempontokat tartva szem előtt, teljes tekintélyét latba vetette, először a tervek elfogadásánál, azután a kiállítás megvalósításánál. A kiállítás zajos napjai alatt fáradhatatlan volt.

Csodálatos kitartással bírta nap-nap után a szakadatlan reá háramló munkát. Érdemeit elismerni nem vagyunk hivatva, de hisszük, hogy az a hivatott helyen el nem marad. Mi csak üdvözljük lapunk hasábjain és bemutatjuk arczképét, mint a II. Mezőgazdasági Kiállítás egyik munkás diszelnökét.

MAUTHNER ÖDÖN

csász. és kir. udvari magkereskedése

BUDAPESTEN,

VI. ker., Andrassy-ut 23. szám,
VII., Rottenbiller-utca 33. sz.

Ajánl luczernamagot, muharmagot, tarlórépamagot, piros kölesmagot, fehér kölesmagot, BIBORHEREMAGOT, pohánkát, mustármagot, lóbabot, téli borsót, téli bükkönyt, szőszös bükkönyt, (Vicia villosa), továbbá raffiaháncsot és rézgáliczot legelsőrendű minőségben, a legjutányosabban.

Vesz: bármely mennyiségben biborherét és tavaszi repczét.

A Kossuth-ünnep.

Az egek napjának jótékony melegét még akkor is érezzük, mikor az a látóhatárral pihenni tért. Kossuth Lajos nagy lelkének ereje még most is itt van közöttünk, mikor teste már az örök nyugalom helyén, a kerepesi temető sirboltjában porladozik. Királyok halnak meg s emlékezetük elvész nevükkel együtt. Kossuth Lajos nem hal meg soha. Itt él nemzete, magyar faja millióinak lelkeiben. Ezt bizonyította az a fenséges ünnep, melylyel születésének századik évfordulóját ünnepeltük. A feltámadás ünnepe volt ez, a magyar Megváltó feltámadásának ünnepe. A hazaszeretet szentlélek Istene szállta meg e napon a magyarok millióit s imádkozni odaborultak Kossuth Lajos virágos sirhalma fölé.

Nem volt hivatalos ünnep, de a nemzet ünnepe volt. Fényes, fölséges, kápráztató s a honszerelem megnyilvánulásában a lelkeket megremegtető. Százezrek vándoroltak fel e napon Magyarország minden tája felől Budapestre. Öreg aggastyánok gyalog tették meg az utat, hogy megcsókolhassák azt a kőlapot, mely szent testét elválasztja a földi világtól. Eljöttek az ő katonái is, az egykori félistenek, az öreg honvédek. Testük megtörött, fejük hófehér, de szemükben ott ég még az a láng, mely ott villámlott a csaták dörgő tüzeiben Vácznál, Piskinéél, Isaszegnél s Budán. Eljöttek Magyarország asszonyai és leányai is s ami virága volt a mezőknek, azt mind odarakták a sirja fölé. S harmat hullott a magashól a virágokra. Talán nem is harmatcseppek voltak azok, hanem Kossuth apánknak a menyországból hullatott örömkönyei.

Kossuth Lajos vezérsillaga volt nemzetének. S ez a csillag most is hinti reánk sugárözönét. Ő alkotta meg a magyar államot, földet adott a szabaddá lett jobbágnak és szabadságot nemzete millióinak. Ő ajándékozta meg szárnyakkal a gondolatot, életet adva a szabad sajtónak. Hogy jogokban egyenlők lettünk mindannyian, az is az ő érdeme. Hogy ma a magyar paraszt a saját földjét hasithalja ekéjével, azt is Kossuth Lajosnak köszönheti. Igazi Megváltó volt, bujdosásba ment s aztán lassu, sorvasztó halállal meghalt eszméiért s azután feltámadott. Most szeptember tizenkilencedikén magyarok milliói látták feltámadását. Nincs magyar, akinek lelkében ott ne élne, aki tetteit, lángeszét, hazaszeretetét ne áldaná. És nincs, nem is lesz magyar ember e hazában és e hazán kívül, aki az ő emlékezetét elfelejtené. A halhatatlan nemzeti Megváltó emlékezetét.

Az ünnepi fény, a szent hevülés most is veti vissza reánk ragyogását. Lelkünk telve a

hazaszeretetet érzelmeivel. Ilyen ünnepek kellene a magyarnak, hogy el ne felejtse nagy őseit s ott zengjen agyában, lelkében szünetlen a költő nemzeti szent imádsága:

Ez a föld, melyen annyiszor
Apáid vére folyt.
Ez, melyhez minden szent nevet
Egy ezredév csatolt.

Az országgyűlés kapunyitása.

Még néhány nap és ismét megkezdí a magyar országgyűlés működését. Hatalmas esarnokaival, fényes termeivel várja a magyar nép képviselőit az öreg Dunára néző, ragyogó palotája. S a hosszú nyári pihenő után felfrissült erővel kezdik meg a képviselők az ország javára szolgáló munkálkodásukat. De hát az ország javára szolgál-e majdan ennek a munkálkodásának minden mozzanata. Hiszen már is arról van szó, hogy emelni fogják a véradót, szaporítják a katonaságot, ami természetesen a pénzáadó emelkedését is magával hozza. Pedig annyi már a teher a szegény magyaron, hogy Isten esodája, hogy össze nem roskad alatta.

Az országgyűlés jelen második ülészakára — eltekintve a költségvetési és kiegyezési tanácskozásoktól — nagyon fontos feladatok várnak. Mindenek előtt ott van a ki- és bevándorlási törvény, melynek célja, hogy magyar véreink kivándorlását megakadályozza s a galicziai néppusztító uzsorás kazárok beözönlését megakadályozza. Azután ott van az új polgári törvénykönyv megalkotása. Nagy és fontos dolgokat fog az felölelni. Nevezetesen megfogja akadályozni a részletfizetésekkel üzött uzsorát, a csalást s azt, hogy drága pénzért használhatlan portékát ne kössenek lelkiismeretlen kereskedők a jóra való vidéki magyar nép nyakára. Ebben a törvénykönyvben lesz szabályozva a telekkönyv is, amelynek mai állapottával különösen a felsőmagyarországi kazárok anynyira visszaéltek, hogy annak is elliczítálták a házát, földjét, aki egy krajezárral sem tartozott. Ebben a törvénykönyvben lesznek szigorú intézkedések az uzsora ellen s ugyancsak itt lesz megadva a módja annak is, hogy a szegény nép a törvény előtt olesón jusson az igazságához. Ezután jönnek a mi miniszterünk, Darányi Ignác javaslatai, melyek mind arra vannak irányítva, hogy a szegényebb néposztály baján, nyomoruságos helyzetén segítsenek. Ott van azután a sok millió beruházási javaslat, mely arra való, hogy a mai inséges állapotban segítsen a földmívelésen s munkát adjon a magyar iparosság ezreinek.

Ez az új országgyűlési időszak tehát a munka jegyében indul. Figyeljük meg lefolyását, hogy lássuk melyik képviselő ur, hogyan felelt meg nemzete, választói iránt tanusított kötelességeinek. Ki védi a

magyar nép igazát, a földet s ezt a földet mivelő kérges kezű embert, akinek barázda hasítása nyomán terem mindnyájunknak a kenyér, az élet.

A belga királyné meghalt.

Sötét gyász borult Belgiumra, királynéja *Mária Henriette*, szeptember 14-én este hét óra öt perczkor Spaa-ban meghalt. A királynét, ki hatvanhat esztendő volt, régi szivbaja ölte meg. A táviratok már hetek óta hozták a híreket, hogy a királyné állapota súlyos, egyre rosszabbodik, ám az orvosok mégis remélték, hogy még hosszabb időre elháríthatják a katosztrófát, mely bekövetkezett.

Az elhunyt királyné osztrák császári és magyar királyi hercegnő volt. Magyar földön, *Budán* született 1836-ban augusztus 23-án. Még alig lépett ki a süldő leánykorból, mikor férjhez ment *Lipót* belga királyhoz, a ki akkor trónörökös volt, 1853-ban augusztus 22-én. Atyja, boldog emlékezetű nádorunk, *József* királyi herceg, anyja *Mária* württembergi hercegnő volt, harmadik felesége a nádornak. Az elhunyt királyné így testvére *József* királyi hercegnek, a magyar honvédség főparancsnokának. Mindig kegyelettel gondolt arra, hogy a magyar föld szülötte, a magyar nyelvet ugyszólván anyanyelvének tekintette s testvérel, *József* királyi herceggel állandóan magyarul levelezett és sok magyar könyvet olvasott. Innen van, hogy kitünően tudott magyarul s ha magyar emberrel került össze, mindig szülőházájának nyelvén beszélt vele. Az elhunyt királynét gyermekei révén is szorosabb kötelék fűzte hozzánk. Néhai trónörökösünk, *Rudolf* királyi herceg nőül vette ifjabbik leányát, *Stefániát* s *Henriette* királyné akkoriban a fiatal pár eljegyzése alkalmából itt is járt nálunk magyar földön. Ez nem volt azonban első látogatása, 1876-ban itt Magyarországon meglátogatta testvérét, *József* királyi herceget s akkor hosszabb időt töltött nálunk. Családi életében sok esapás érte, egyik lánya, *Lujza* királyi hercegnő beteg s a szanatóriumban van, a másik pedig oly tragikus módon vesztette férjét. A sok bánat fokozta szivbaját, mely egyre veszedelmesebbé vált s ma este kioltotta életét.

Temetését országos gyász követte Belgiumban.

A kolozsvári Mátyás-ünnep.

Arról a fényes ünnepről, mely október 12-én lesz Kolozsváron a Mátyás király-szobor leleplezése alkalmából, alább adjuk az ünnep lefolyásáról szóló sorrendet:

Az ünnepélyt október 12-én délelőtt 9 órakor a Mátyás király-téri templomban tartandó ünnepi istentisztelet nyitja meg, melyen Mailáth Gusztáv Károly gróf püspök fog pontifikálni. Délelőtt 10 órakor felvonulás a szoborhoz, a kijelölt helyekre. A leleplezési ünnep sorja ez: 1. Szózat, éneklük az egyesült dalkörök. 2. *Szell* Kálmán miniszterelnök üdvözlő beszéde. 3. *József* főherceg elrendeli a szobor leleplezését. 4. A szobor lelepleztetik, miközben a város összes templomtornyaiban megkondulnak a harangok, a katonaság disztüzet ad a dalkörök a Himnuszt éneklük. 5. *Hegedüs* Sándor, a szoborbizottság elnökének beszéde. 6. *Szvacsina* Géza polgármester beszéde. 7. *József* főherceg a szobrot Fadrusz János szobrász-művész vezetése mellett megtekinti. 8. «Mátyás király emlékezete.» Cantate. Szöllősy Attilától. Éneklük az egyesült dalkörök. A szobor leleplezése alkalmából rendezendő ünnepély többi pontja a következő lesz: Ó Felsője képviselőjének és az uralkodóház odaérkező tagjainak fogadása. A kormány tagjainak fogadása. A kolozsvári földművesek hódolatának bemutatása. Az egyesült dalkörök éneke este. A város kivilágítása. A leleplezési ünnepély után: A Mátyás király szülőházban *József Ágost* főherceg védnöksége alatt az Erdélyi Kárpát-Egyesület által berendezett néprajzi muzeum megnyitása és a magyar nők Erzsébet lobogójának Augusztina főhercegnő, mint zászlóánya védnöksége alatt, felavatása. Ugyanaz nap délután 3 órakor az Erdélyi Szépművészeti Társaság mükiállításának megnyitása. Délután 4 órakor: Néprajzi fölvonulás a sétatéren. Rendezi az Erdélyi Kárpát-Egyesület. Este 6 órakor: A kolozsvári tanuló ifjuság hódoló lampiónos menete. 7. órakor: Diszelőadás a Nemzeti Színházban. A következő programmal: Erkel Hunyadi nyitány. Előadja a színházi zenekar. Prológ *Jókai* Mórtól. Szavalja: *Tövölgyi* Margit. Régi erdélyi lakodalom. Előadják: a fölkerült mükedvelők. Rendezik: *Bethlen* Bálint gróf és *Szádeczky* Lajos dr. Este fél tíz órakor

Terményértékesítésnél ne mulassza el egyetlen gazda sem a
Magyar Mezőgazdák Szövetkezete (Budapest, V., Alkotmány-utca 31.)

ajánlatát bekérni.

1 kgnyi minta beküldése esetén, az elérhető ár felől postafordultával tájékozás szerezhető be, kívánatra sürgöny útján is.

bál a vármegyeházán. Október 13-án, hétfőn délelőtt 9 órakor a Ferencz József tudomány-egyetem központi épületének zárókő-letétele. Délelőtt 10 órakor az igazságügyi palota zárókő-letétele. Délelőtt 11 órakor a kis- és középkereskedők zászlójának fölavatása Hegedűs Sándorné, mint zászlóanya védnöksége alatt. Déli 12 és délután 1 órakor különvonatok az Erdélyi Falkavadász-Társaság zsuki falkavadászversenyére. *Wlassics* Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter Kolozsvárt levélben értesítette, hogy a Mátyás-szobor leleplezésén személyesen vesz részt. Az országgyűlés tagjait Apponyi Albert gróf fogja vezetni s már eddig is számos országgyűlési képviselő jelentkezett a részvételle.

Az osztrákokról.

Sajnos, annyira közelről érdekel minket az osztrák sógor, hogyha alkalom van rá, mindenkor megemlékezünk róla. Ezalkalommal egy Oroszországba származott, magyar születésű író könyve ad alkalmat arra, hogy beszéljünk a sógorról. Ebben a könyvben visszaemlékezéseket ír az írójuk, egy *Ewald* nevű asszony, aki a többi közt az itt következő és kétségtelen hitelességű eseményt is elmondja nagy érdekességű könyvében.

— Az ötvenes évek legelején a carszkoje-szeloi parkban sétáltam egy őszi délelőttön. A fiamat kerestem, aki a katona-iskola növendéke volt. Mivel először jártam ott, nem ismertem a járást s egy szembejövő tiszthez fordultam utbaigazításért. A tiszt azt mondta, menjek vele, ő is a katona-iskolába megy. Beszélgettünk egyről is másról is s én azt mondtam egyszer, hogy nagyon szeretném a császárt látni.

— Azt könnyűszerrel elérheti, mondta a tiszt, a felséges asszony kikocsiz ma délután. Most éppen itt van Carszkoje-Szeloban. Hát a császárt nem kívánja látni?

— Nem, feleltem indulatosan, ő rá haragszom.

— Ugyan miért? tudakolta a tiszt.

— Mert negyvenkilenczben az osztrákok mellé állt a magyarok ellen.

— És mi köze önnek a magyarokhoz?

— Hiszen magyarnak születtem!

— És miért volt hiba a császártól, hogy az osztrákokat segítette?

— Mert az osztrák zsarnok, szolgálalkü és hátlatlan, a magyar becsületet, szabadelvű és hálás népet.

— Ebben igaza lehet. Ugy látom, ismeri a történelmet. Látja asszonyom, én is azt láttam, hogy az osztrákokban nincsen semmi, a mi az urat és a férfit teszi. Az osztrák vagy hitvány zsarnok, vagy nyomorult rabszolga. Hite, meggyőződése, eszménye nincsen, de ha volna is, hiányzanék hozzá a bátorsága, hogy hitéért, meggyőződéséért, és eszményéért sikra szállni vagy meghalni tudjon. Ha a hatalmába kerül valaki: elveszejt, mert nincsen benne nagylelkűség; ha a szavában megbizik valaki; megesalja, mert nincsen kifejlődve az erkölcsi érzéke. Az osztrák katonának nincsen hazája, nemzete, csak gazdája; ha rákerül a sor, éppen úgy harczol például az orosz hadseregben, mint az orosz sereg ellen, mert neki csak a hadsereg a hazája, mindegy, hogy melyik,

csak engedelmességre legyen kényszerítve fölfelé és kegyetlenkedhessen az alantasával.

— És mégis, a császár melléjük állt s nem a magyarok mellé.

— Tudja, kérem, mondta a tiszt, a császárnak különös oka lehetett arra az elhatározásra és bizonyára közömbös volt neki, hogy az osztrák ilyen-e vagy amolyan. De különben is: a mi megtörtént — megtörtént. Biztosíthatom azonban, hogy ma már a császár is másképpen gondolkozik az osztrákokról.

Ezoközben odaért az iskolához s az asszony megtudta, hogy magával *I. Miklós* császárral beszélgetett. Az uralkodó megkérdezte tőle:

— Tudja most már, *hogyan* gondolkozik a császár az osztrákokról?

Ezután üdvözölte és otthagya az asszonyt, a ki igen örült, hogy megmondhatta a véleményét a császárnak. Eddig szól a nevezetes jelenet leírása. Orosz ujságok is közölték ezt a kijelentést, tehát bizonyára meg van állapítva a hitelessége

Az Egan-émlék felszentelése.

Az Ungvárhoz közel fekvő hegyfarki dombon, ahol Egan Ede egy éve szerencsétlen baleset áldozata lett s nemesre törekvő lelkét kilehelte, fehérmárvány-émlék idők hosszaiá fogja hirdetni nevét, hírét és nemes működését. A közadakozásokból létesített emléknak megáldása f. hó 20-án ünnepélyesen ment végbe, nagy közönség jelenlétében. Az egész ünnepélyt méltóság jellemezte, bánat ült az arcokon s nem egy szemből köny gördült, midőn az emlék talapzatára a kegyelet és megemlékezés jeléül a virágokból font koszorukat elhelyezték. Az ünnepélyen megjelentek a hegyvidéki kirendeltség részéről: *Kazy* József osztálytanácsos, egyuttal mint Darányi földművelésügyi miniszter képviselője. *Boronkay* Gyula, *Miskolczy* János, *Rochlitz* Nándor, dr. *Takács* Aladár, azonkívül Ung és Bereg vármegyéből sokan. A megboldogult családját legifjabb fia, *Egan* Imre képviselte. Az ünnepet az ungvári dalárda alkalmi éneke nyitotta meg. Ezután *Jakovics* János nagyprépost és *Benkő* József apát-főesperes teljesítette az emlék megszentelését. Az ima és áldás elhangzása után *Gebé* Péter pápai káplán, a jelenvolutakhoz beszédet intézett, melyben rámutatott *Egan* Ede működésére s az elért eredményeket méltatta. *Torma* János tanító a jelenvolut köznéphez ruthénul beszélt az ünnepély jelentőségéről. *Mocsáry* Béla ungvári m. kir. adópénztári ellenőr, aki az emlék létesítésén buzgólkodók elnöke volt: ismerette az emlékkő létesítésének részleteit, köszönetet intézett azokhoz, akik annak létesítéséhez hozzájárultak. Ezután az emlékkő vaskerítésének kulcsát az emlékoszlop megőrzésének jeléül átadta Gerény község birájának. Megható volt, midőn végezetül *Egan* Imre, a megboldogult fia könnyes szemmel a gyászoló család nevében megköszönte atyja iránt a tisztelet és kegyeletnek eme külső nyilvánulását. Az emlékoszlop talpazatára koszorukat helyeztek: Darányi miniszter, a hegyvidéki kirendeltség, az emlékoszlop létesítésére alakult végrehajtó bizottság, *Bartha* Miklós és neje, *Plotényi* Nándor és családja. Az ünnepséget a dalárda éneke rekesztette be. A magyar nem háládatlan és a nép sem rossz azokkal szemben, akik őt becsülik, támogatják. Az Egan-émlék felállítása egyik bizonyság erre.

• SZÖVETKEZETI ÉLET •

A soproni riadó.

Sopronban összejöttek a kereskedők és szokás szerint — neki mentek a szövetségnek. Beszéltek össze tüeszköt-bogarat s a végén kimondták, hogy a fogyasztási szövetségeket el kell a föld színéről törölni, mert azok csak ártanak a magyar kereskedelemnek és hasznot senkinek se hajtanak.

Hát biz ez bolond beszéd. Nem egyéb, mint rugdalózás a nemzet legfontosabb érdekei ellen.

A dolog úgy áll, amint már sokszor megirtuk, hogy a szövetségek egészséges versenyt támasztottak a kereskedőknek, ezek persze féltik a saját zsebüket. Ott, ahol a szövetség megvetette a lábát, minden portékának leszállt az ára. Aki tagja valamely szövetségnek, az legjobban megmondhatja, hogy azelőtt a szatócs adta a lisztet, sőt füstert és minden mást 10—20 krajczárral drágábban, mint a hogy most méri ugyanazt jobb minőségben a szövetség. Hát vajjon mi elébbre való? Az egész magyar nép-e vagy az az egy pár falusi szatócs, aki annak idején minden ingó és ingatlanát zsebkendőbe hozva, telepedett meg egy-egy faluban, ma pedig a méregdrágán adott portékái révén zsebében tartja az egész községet? Ugy-e, hogy mi, az a 17 millió lakosa elébbre való, mint az az 5—6000 falusi uzsorás szatócs. Ha elpusztul, pusztuljon, aki nem sajnál 100 ezreket koldusbotra juttatni, menjen, ha eljött az ideje.

Nem féltjük a szövetségeket. Handa-bandáznak a kereskedők még jobban, az igazság a mi részünkön van. Egyszer esett meg, hogy a lármától bedőltek Jerichó falai, a magyar nép szeretetén épült szövetségi bástyafalakkal ez nem fog megtörténni.

Egyet azonban ajánlunk a kereskedő urak figyelmébe: Ma még mindössze 5—600 fogyasztási szövetség van és már is ilyen nekirugaszkodásban van részük. Gondolják meg, hogy ha a magyar népnek eszébe jut minden faluba plántálni egyet, mi lesz akkor? Sirás lesz a vége, pedig, hogy így legyen, nem kell hozzá sok, csak költsék fel az alvó oroszánt, a népnek ma még sajnós szunyadó lelkesedését

Borértékesítésünk. Szeptember 24—26-án volt Pozsonyban a II. orsz. szőlészeti és borászati kongresszus, amely elhatározta, hogy a borértékesítő- és pinczeszövetségek érdekében felir a kormányhoz. Az idevonatkozó határozat így hangzik:

X. Felir a kongresszus a képviselőházhoz; a földmívelési m. kir. miniszter urhoz és a pénzügyi m. kir. miniszter urhoz, kérve:

a) hogy a szőlőtermelők körében alakuló borértékesítő szövetségek első borháza felépítését és pinczefelszerelésének beszerzését, könnyű, hosszabb idő alatt törleszthető, állami kölcsönrel segítsék elő;

b) hogy lehető rövid idő alatt novella útján változtassák meg az 1875: XXVII. t.-cz., a kereskedelmi törvények, a közraktári jegyek kibocsájtására vonatkozó részét úgy, hogy a termelők szövetségeinek a kibocsájtás kedvezőbb és a szövetségi formához megfelelőbb feltételekhez legyen kötve.

IV. Felir a pénzügyi m. kir. miniszter urhoz és kéri, hogy az alakuló borértékesítő szövetségek italmérési engedélyt, addig is a megbízható fogyasztási szövetségek legalább korlátolt kimérést kapjanak — nehézség nélkül.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

1902. október hó 1-én új előfizetést nyitunk a **FÜGGETLEN UJSÁG**-ra.

Akinek előfizetése szeptember hó 30-án lejár, azt kérjük, sziveskedjék előfizetését mielőbb megújítani, nehogy a lap szétküldésénél zavarok álljanak be.

Az előfizetési pénzek beküldésére kérjük azt az utalványt felhasználni, melyet a szeptember hó végéig előfizetett olvasóinknak egyidejűleg külön levélben küldtünk meg. A ki netalán ezen utalványt nem kapta meg, az sziveskedjék előfizetését — a név, lakás és utolsó posta kitüntetésével — közönséges postai utalványon mielőbb beküldeni.

Előfizetési ár:

**Egész évre 6 korona, félévre 3 korona,
negyedévre 1 korona 50 fillér.**

A „*Független Ujság*“ eddigi irányából mindenki meggyőződhetett arról, hogy a lap megalapításakor adott programunkat hiven betartottuk s oly lapot adunk olvasóink kezébe, mely minden igényeket teljesen kielégíthet.

Programunk „a magyar nemzeti politika érérése, a gazdasági gyarapodás, ebben a kis emberek érdekeinek megvédése“. Ennek a mi programunknak megvalósítását tegyék lehetővé t. előfizetőink azzal, hogy mint eddig, ezentul is hiven esportoljanak a „*Független Ujság*“ kibontott zászlója alá.

Minden egyes t. előfizetőnket arra kérjük, hogy ne csak saját maga ujítsa meg előfizetését, de iparkodjék lapunkra lehetőleg még legalább egy új előfizetőt szerezni s a „*Független Ujság*“-ot tehetőségéhez képest terjeszteni.

Hazafiúi tisztelettel a

„FÜGGETLEN UJSÁG“
szerkesztősége és kiadóhivatala
Budapest, IX., Üllői-ut 25. (Köztelek.)

*Bő áldás van, jó a termés,
Legyen vigság és nevetés!*

*Busult eleget a magyar
Végre kacagni is akar!*

•**Göbéságok**• kacagató székely históriák és elbeszélések. Ezt az érdekes és mulatságos könyvet a „*Független Ujság*“ előfizetői kedvezményes árban: **2 korona helyett, csak egy koronáért és 20 fillér postai díjért** rendelhetik meg az irónál. Legcélszerűbb az 1 kor. 20 fillért utalványon beküldeni *Péterfy Tamás*. IX. Budapest. Köztelek czimre.

• TÖRVÉNYKEZÉS •

A kitett gyermek. Egy Schönfeld Rákhel nevű tizenhétéves leány állt a multhéten a büntetőtörvényszék előtt. Elcsábította valaki, s mivel nem volt senki, a ki védte volna, csábítója elhagyta, a mikor gyermeke született. A gyalázatos módon tönkretett leány ekkor siralmas helyzetbe jutott, mivel a szegényen és gondon kívül az a baj is érte, hogy a pénzből is kifogyott s kitették a lakásból kicsiny gyermekével együtt. Éhesen, fázva kószált a szerencsétlen leány az utcákon, de aztán elment a gyermekével az Országos Gyermekmenedékhely-Egyesülethez. Elmondta, hogy nincsen lakása, elapadt a teje s így sem meleg fészket, sem táplálékot nem adhat a gyermeknek; kérte, hogy vegyék föl a gyermeket. Hiába. Az egyesület kijelentette, hogy az ő humanizmusa illetőségi helyhez van kötve. Az elcsábított, elhagyott, hajléktalanná lett és anyai gondoskodásában is megakadályozott leány erre kitette a gyermekét a menedékház közelében. A gyermeket megtalálták és bevitték a házba, az anyját pedig kutatni kezdte s nagysokára meg is találta a rendőrség. A tárgyaláson elmondta a leány az ő anyai szenvedéseit. A bíróság belátta, hogy nem bűnös a szegény és fölmentette.

A zichyfalvi mandátum. A Zichyfalván képviselővé választott *Karácsonyi* Jenő gróf mandátumát Vucsetich István és társai kérvénnyel támadták meg. A Kuria hetekig tárgyalta ezt a petíciót s a benne fölhozott okok alapján elrendelte a vizsgálatot, a melyet a szegedi ítélőtábla kiküldött vizsgálóbírája harmincz napig végzett. Az ily körülmények között befejezett vizsgálat iratai visszakérültek a Kuriához, mely az érdemleges tárgyalást multhéten fejezte be. A tárgyalás kezdetén elnök kijelentette, hogy a Kuria igatatóhivatalában a mai napon benyújtottak egy kérvényt, a mely a *petíciót visszavonja*, tehát nincs helye a további eljárásnak s felszólítja a védőket, hogy terjesszék be költségjegyzéküket. A Kuria az 1899. évi XV. törvényzikk első és ötvennegyedik szakaszai alapján *megszüntette* a további eljárást s a kérvényezőket *tizenhétézer négyszáz korona* ügyvédi költségben marasztalta el. A zichyfalvi petíció, a mely majd egy év óta foglalkoztatja a Kuriát s annyi idő óta zavarja a választókerület nyugalalmát és békességét is, ilyenformán lekerült a napirendről, mert a petícionálók belátták, hogy nem érhetik el céljukat: a választás megsemmisítését, hanem *ennél drágább multság még nem volt* választásmegsemmisítési eljárásnál.

Egy különös ember. Alacsony, beesett arcú, őszes ember jön be a kávéházba és letelepszik egy asztal mellé. A szomszédját szerényen köszönti és kávé rendel. Mikor a kávéját megitta, csodálkozó tekintettel nézte a szomszédja előtt fölhalmozott reggeli ujságokat.

— Milyen sok ujságot nyomtatnak most Pesten, mondta.

A szomszédja nem is figyelt rá.

— Ugy látszik, mondta az öreg, most már jobb dolga van a magyarnak.

Semmi felelet. Az öreg erre maga is olvasni kezdi az ujságját.

— Mondja csak uram, mondta ismét a szomszédjának, hogy lehet az, hogy a bosnyákok csak úgy jönnek-mennek nálunk?

A megszólított ur kérdő tekintetet vetett rá.

— Hiszen hozzánk tartoznak félig-meddig.

— Lehetetlen!

— Ön tréfál, vagy csakugyan nem tudta?

— Nem tudtam, komolyan mondom, hogy nem tudtam.

Kis idő múltán megint megszólal az öreg.

— Mit keresnek a bur tábornokok Európában?

— Nincsenek megelégedve a béke föltételeivel.

— Miféle békéről van szó?

— Azt csak tudta, hogy háborujok volt az angolokkal?

— Bizony nem tudtam.

— Csodálatos. A kínai háborúról sem tud?

— Az is most volt?

— Igen.

— Nem tudtam felőle semmit.

— Szinte hihetetlen. Hát nem olvasott ujságot és nem járt emberek közt soha?

— Keveset. És ez mit jelent uram: A francia elnök körutja. Hát Franciaország megint köztársaság?

A másik ur dühösen rászólt az öregre:

— Ugy látom, ön esufolódik velem.

— Un! Világért sem, uram!

— De hiszen az lehetetlen, hogy mindezekről semmit se tudna!

— Pedig úgy van, higgye el uram. Harminczhat esztendő töltem fegyházban.

• MI UJSÁG? •

Ö Felsége a király e hó 28-án Lajos és György bajor hercegek, valamint a többi meghívott vendég kíséretében vadászatra Disenerzbe utazik és október 5-én tér vissza Bécsbe.

Kossuth Lajos ünneplése. Három nagy biblia nagyságu lenne az, ha Kossuth Lajos 100-dik születésnapjáról minden ünnep leírását összeszednék. Nem volt az országnak olyan magyar helysége, ahol a magyar nemzet szent ünnepét méltón ne ünnepelték volna. De nemcsak itthon a hazában, hanem a külföldön is, ahol csak magyar lakik, ünnepet szenteltek a haza édes atyja kegyeletes emlékének. Lapunkhoz számtalan tudósítás jött a vidékről, de azokat mellőzni voltunk kénytelenek, mivel terünk nem engedi és évekig sem bírnók leközoelni az ünnepekről szóló tudósításokat, de üdvözljük mindazokat, akik a lélekemelő ünnep rendezésénél fáradoztak, buzgólkodtak.

A királyi palota oszlopcsarnoka. A budavári új királyi palota építési munkálatai annyira előre haladtak, hogy a főhomlokzat elől egész hosszában elhordták az állványokat. A palota elő részének nagyszerű méretei most szabadon láthatók. A teljes érvé-

nyesilést most még csak néhány óriási fa lombzata és egy csomó gerenda akadályozza, mely közvetlenül a budai síkló mellett, a várkert északi sarkán emelkedik. A palotának ezen a részén ugyanis díszes oszlopesarnokot építenek, mely méltó kereteles; a palotának és várkertnek s művészi ékessége az újjáalakított Szent György-térnek.

Hatmillió sikkasztás. A »Länderbank« egyik vezérére, Jellinek, hat milliót sikkasztott Bécsben. A sikkasztót, ki feleségét hátra hagyta és elűnt, most keresik. A sikkasztást éveken át követte a és tőzsdei játékokra, meg kétes vállalatokba fektette nagyobb részben,

Országos tűzoltószövetség. A magyar országos tűzoltószövetség központi elnöksége ülést tartott, melyen elsősorban a legutóbbi egri országos gyűlésen megválasztott elnökség alakult meg. A folyó ügyek elintézése során megállapították az újonnan alapított 20, 25 és 30 éves szolgálati érmek alakját és szabályait. Majd megállapították az országos szövetség alapszabályainak módosítására vonatkozó több alapelveket, olyképp, hogy a nagygyűlés jogköre tágítandó, ellenben az elnökség és felügyelő bizottság mostani alakjában fentartandó. A módosítási tervet elkészítésével Breuer Szilárd titkárt bízták meg.

Lázadó rabok. Lembergben írják, az ottani fogházban a rabok között lázadás tört ki, melynek folyamán a rabok a börtönök ajtait és ablakait bezúzták, a műhelyekben pedig mindent elpusztítottak. A lázadás elfojtására a katonaságot kellett igénybevenni és csak ennek segítségével lehetett helyreállítani a rendet.

Magyar zászló egy bajor herceg várán. A Kossuth-ünnep ragyogó fényessége elárasztotta az egész országot; hatalmas hulláma bámulatot keltett a külföldön s tiszteletreméltó eseményekre birt egy királyi herceget, a bajor trón prezuntív örökösét. Ugyanis Lajos bajor királyi herceg sárvári várának tornyán hatalmas magyar lobogó lengett azon a két napon, a mikor a zászlódiszbe öltözött község Kossuth Lajos emlékeztétét ünnepelte.

Vendéglősök a világ minden részéről. Budapesten nemzetközi nagygyűlésre jöttek össze a múlt héten a világ vendéglősei. Alig volt vége hossza a fogadtatásnak és vendégeskedésnek, mert hiszen, ha valaki érti a vendéglátás fortélyait, hát a vendéglősök értik a legjobban. Mi mindenesetre czélszerű oldalát veszünk a dolognak és azon örvendünk, hogy az európai nagy szállodások a mi mezőgazdasági különlegességeinket megismerve, majd vesznek a híres magyar marhákból, a híres magyar buzalisztból és tüzes borainkból, de egyszersmint jó hírét is szétviszik a világba. A magyar vendégszeretettel különben megvoltak teljesen elégedve, valamint a főváros is tetszett vendégeinknek.

A braganzai herceg gondnokság alatt. Bécsből jelentik, hogy a hivatalos lap közli, hogy braganzai Ferencz József herceget családjának kérésére gondnokság alá helyezték.

A köztívü király leánya. Szétfutott a hír a világba arról a megdöbbentő esetről, hogy Lipót belga király elutasította leányát, Lónyay grófnét az édes anya ravatálától. Azt mondotta még távozása után is, hogy »nem akarom látni!« Ez az eset kínos visszatetszést szült. Mindenfelé elítélik Lipót király magaviseletét.

Egy szemtanu így mondja el az esetet:

Midőn Lipót király Luchonból megérkezett, a pályaudvaron legfiatalabb leánya, Klementin hercegnő várta. A hercegnő egészen egyedül jelent meg a pályaudvaron. Miután a király az udvari kocsiból kilépett, leányával visszavonult az udvari váróterembe, ahonnan Klementin hercegnő néhány percz múlva rendkívül izgatottan távozott. A hercegnő gyors lépéssel sietett a gyászkaplnába, ahol Lónyayné grófné anyjának koporsójánál térépelt és zokogva imádkozott. Klementin hercegnő és Lónyayné grófné rövid ideig beszéltek egymással, azután mind a ketten sirva távoztak a gyászkaplnából és a grófné kocsijához mentek. Klementin hercegnő itt elbucszott nővérétől és egyedül hajtatott a Bellevue-szállóba ahol megszállt s azonnal intézkedett, hogy elutazására mindent előkészítsenek. Midőn a grófné a kíséretében levő hölgygyel a szállót elhagyta, hallani lehetett, amint az utóbbi azt mondta, hogy a király sokkal jobban szeretne volna, ha leánya nem jött volna el, hogy gyermeki kötelességét megtegyje.

Lónyayné grófné a pályaudvaron egyedül ment az udvari váróterembe. A szálló előtt összegyűlt tömeg elkiérserte Lónyayné grófnét egészen a pályaudvarig és az egész uton azt kiáltotta:

— Vive la comtesse Lónyay!

A grófné meghatottan felelte:

— Köszönöm, nagyon köszönöm, édes honfitársaim

Ferencz József király az elhunyt királynéért udvari gyászt rendelt el, melyről a hivatalos lap a következő jelentést közli:

Legfelső rendeletre néhai *Mária Henrietta*, Ausztria született császári főhercegnője és Magyarország, Csehország stb. királyi hercegnője, a belgák királynéja Ó Felsőégeért az udvari gyász szerdától, szeptember hó 24-étől kezdve, tizenhét napon át a következő változással fog viseltetni: az első tiz napon: szeptember 24-étől bezárólag október 3-áig a mély és a további nyolcz napon: október 4-től bezárólag 11-éig a kisebb gyász.

A *Pesti Hengermalom-Társaság* mai hirdetésére felhívjuk t. olvasóink figyelmét.

Jencs Vilmos gyógyszerész mai számunkban megjelent hirdetésére olvasóink figyelmét bátorokunk felhívni.

JENCSE-féle

Magyar Restitutios-Fluid

lovak és szarvasmarháknak.

Gazdaságban nélkülözhetetlen.



Az állatok izomerejét fokozza, kitértővé, erőssé teszi; meggátolja a lábak merev benuulását, az intágulást s az ugynevezett pókosodást.

— **Ára 2 korona.** —

Postán 2-60 korona beküldése után bérmentve küldi:

JENCSE VILMOS gyógyszerész

Budapest, II. ker., Széna-tér I. sz.

Főraktár:

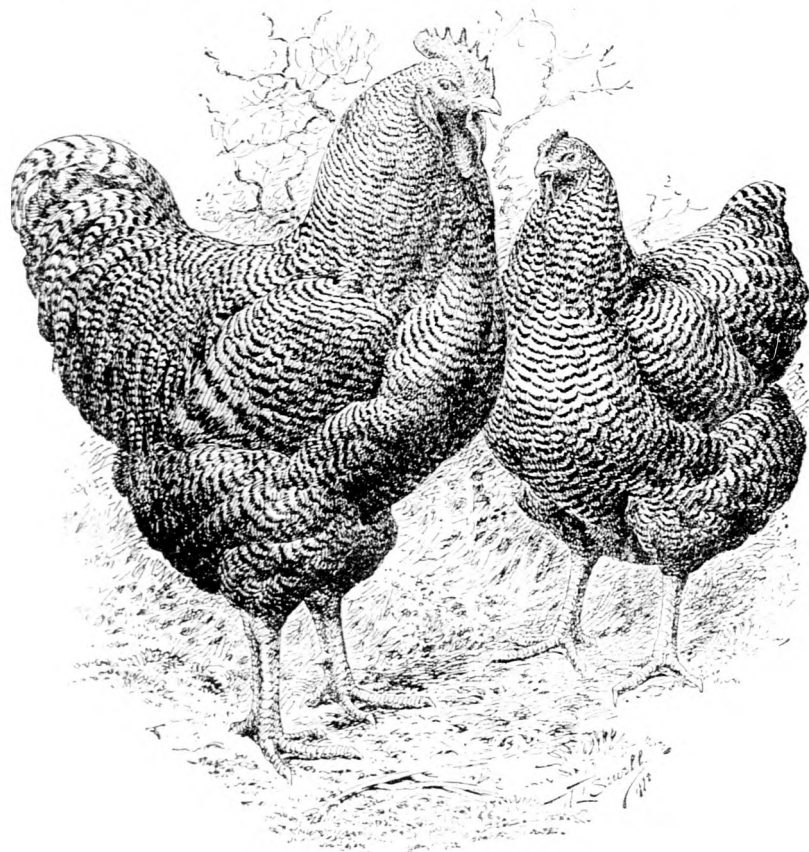
Dr. Egger, Nádor gyógyszeriarában

Budapest, VI., Váci-körút 17.

• GAZDASÁGI DOLGOK •

Minő trágyát adjunk a gazdasági növények alá.

A mezőgazdasági termelés gyakorlatát érintő kérdések közül legnagyobb jelentőséggel bír a trágyázás mikénti keresztülvitele, különösen mióta a műtrágyák iránti kereslet is mind nagyobb mérvet ölt hazánkban. Gazdasági növényeink a trágyázás szempontjából két csoportba oszthatók: egyikbe



Kendermagos plimut kakas és tojó.

tartoznak azok, melyek gyökérzetüket csak a föld felső rétegében fejlesztik s gyorsan fejlődnek, a másikba pedig azok, melyek mélyre ható gyökereket nevelnek s lassabban nőnek. A trágyázás keresztülvitele már most a szerint, amint az első vagy második csoportba tartozó növényekről van szó, más és más lesz; ugyanis az első csoportbelieknél, a hová a gabonaneműek, a len, a mustár s csaknem valamennyi fű tartoznak, a tápanyagokat lehetőleg könnyen oldódó alakban kell megadni s épen azért ezeknél a friss istállótrágyázás csak kivételesen lesz helyén, ellenben inkább a könnyen felvehető műtrágyákra kell a súlyt helyezni. A második csoportbeli növényeknél pedig, mint a minők a gyök- és gumós növények, a tengeri, a repeze, a hüvelyesek stb. már inkább az istállótrágyázás és a nehezebben

oldódó műtrágyák jöhetnek alkalmazásba, mert ezeknek elég idejük és képességük van arra, hogy a nehezebben oldódó tápanyagokat feloldják és javukra fordítsák.

Az első csoportbeli növényeknél különösen figyelembe jöhet a szuperfoszfát és a chilisalétron; mindkettő gyorsan hat s a termésnek ugy mennyiségben, mint minőségében jelentékeny javulást idéz elő. A második csoportbeliek közül a burgonya, takarmányrépa s repeze az istállótrágyát csak akkor hálálja meg, ha műtrágyával vegyest használjuk és pedig elsősorban foszforsavval, másodsorban — különösen homokon — kálival. Hüvelyes veteményeink közül a friss istállótrágyázást, különösen a bab és lóbab hálálja meg, ellenben borsó és bükköny alá — tekintettel ezek nitrogéngyűjtőképességére — már inkább műtrágya használandó. A czukorrépánál a friss istállótrágyázás kerülendő, mert az a czukortartalom rovására megy, ellenben foszforsavas műtrágya jótékonyan hat. Kukorica alá istállótrágya legmegfelelőbb.

Kendermagos plimutok.

A tyuktenyésztő gazda vagy gazdaszony ma már hasznothozó tyuktenyésztésével mindinkább újabb irányt követ s ezt okosan is teszi. Ahol tojástermelés a főczél, ott bő tojófajtákat választ s esetleg azokkal keresztezi hazai magyar tyukjainkat, míg ellenben, ahol jövedelmezőbb husra, peccenyére tenyésztetni a baromfit, ott olyan fajtákat keres, amelyek e tekintetben kiválóak. A hustermesztés terén szép eredményt értek el eddig a plimut-tyukokkal, mert testük nagy, szép, gyorsan hiznak s amellet elég bő tojók is.

A kendermagos plimut is egy ilyen általánosan kedvelt hustyukfajta, amelyet ábrákon szép példányokban mutatunk be s a melynek tenyésztésével nagyon kifizeti magát foglalkozni.

A takarmány befolyása a csont- és zsirképződésre.

Az állatok takarmányozásánál gyakorlati szempontból rendkívül fontos az a kérdés, vajjon képesek vagyunk-e megváltoztatni valamely takarmány által egy állatnak fizikai állapotát, vagyis képesek vagyunk-e például fokozni a csont- vagy zsirképződést egy oly állatnál, a melynek természetétől fogva testarányához képest kis csontozatra, illetve kevés hizékonyságra van hajlama? E kérdés újabban számos gazdaságban képezte vizsgálódás tárgyát s általános-



A párisi kiállítás nagy szökőkútja.

ságban azon meggyőződésre vezetett, hogy a takarmányozási rendszer, jobban mondva a takarmány minősége határozottan befolyást gyakorolhat az állat testi alakjának átváltoztatására ugy a csont- mint az izomzat- és zsiradék képzés tekintetében.

Igy a csont képződése, mely legnagyobb részben foszforsavas mészből áll, elősegítetik az által, ha az állatnak takarmányához foszforsavas meszet adunk.

Fiatalkorban gyakran használják ezt és tanácsos is az abrakhoz keverni a csontozat fejlesztése végett. Sőt e tekintetben egy igen különös kísérletet is tettek: ugyanis, kutyatejjel tápláltak néhány csontlágylásban (rachitis) szenvedő gyermekeket, mert tudvalevő, hogy a kutyák sok csontot esznek, s e táplálkozás folytán a beteg gyermekek meggyógyultak, erős csontozatot nyertek, viszont megfordítva kis kutyakölyköket női tejjel tápláltak s a kis kutyák megkapták a rachitist. A kinek nem állana módjában a foszforsavas meszet, mint ilyent megvásárolni, nagyon helyesen eszelepszik, ha helyette sok foszforsavas meszet tartalmazó tápanyagokat mint pl. szemes takarmányokat s főként hüvelyeseket használ, a melyek a csontozat fejlődésére igen jótékonyan hatnak.

A zsirképződésre nézve hasonlóan megállapították, hogy bizonyos anyagok nagyban elősegítik azt így pl. a lisztes táplálékok, az olajneműek stb. Szükséges azonban, hogy már maga az állat is hajlammal bírjon a hizásra, mert ellenesetben saját zsirját használja a munka által.

A pozsonyi kiállításból.

A pozsonyi kiállítás vasárnap f. hó 28-án zárul. Az eddigi jelentések alapján oly látogatottságnak örvendett ezen kiállítás, hogy a 2 év előtti szegedi mezőgazdasági kiállítás e tekintetben még csak távolról sem közelítette meg.

Osztatlan elismerés illeti ezért a kiállítás igazgatóságát, de magukat a kiállítókat is. Hazai gépgyárosaink oly nagy és magas nivóju kiállítást rendeztek, hogy itt már nem a reklámot, hanem határozottan a hazafias áldozatkésztséget látjuk megnyilvánulni, a melylyel gyárosaink az osztrák határon mintegy megmutatni kívánták azt, hogy nemesak a mezőgazdaság, hanem a gyárpar terén is elsőrangú termékeket vagyunk képesek produkálni.

Ezen hazafias áldozatkésztségeknek egyik legszebb példáját mutatta a Budapesti *Fehér Miklós gépgyár r.-t.* impozáns kiállításával. Elég volt az országos tejjgazdasági felügyelőség azon óhajának kijelentése, hogy bemutatni kívánja a külföldnek hazai vaj- és sajtterméneinket, hogy ezen gyár késznek nyilatkozzék egy nagyarányu pavillonnak saját költségén való felállítására, a melynek belsejében körülbelül 100 hazai tejszövetkezet és 15 sajtgyáros mutathatta be készítményeit.

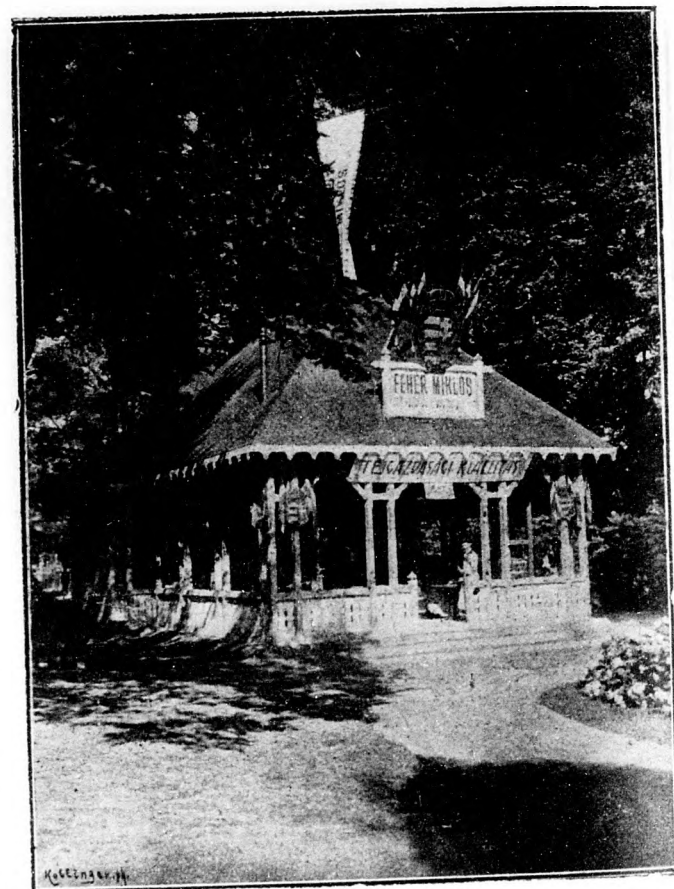
Különösen lekötötték a látogatóknak figyelmét az impozáns pavillonban elhelyezett és a fenti cég által gyártott tejjgazdasági gépek és fokozta az érdeklődést azon körülmény, hogy a Fehér Miklós gépgyár r.-t. költséget nem kimélve, csupán a közönség oktatása czéljából naponként egy teljes tejjgazdasági berendezést tartott üzemben és a közönség szemeláttára készítette a legkitünőbb édes teavaját.

Talán nem ismeretes mindenki előtt és ezért

felemlítjük itt azt, hogy e régi jó hírnevű vállalat külföldi tejjgazdasági gépek beözönlésének meggátolása czéljából határozta el magát 1 $\frac{1}{2}$ év előtt arra, hogy ilyenmü gépek és eszközök gyártására berendezkedjék és ezáltal eleget tehessen a nagy gazdaközönség azon óhajának, hogy gépszükségletét egy előkelő belföldi gyárosnál fedezhesse.

Hogy a nevezett gyár fenti elhatározása annak idején nem csekély áldozatot követelt, könnyen elképzelhető, ha tekintetbe vesszük, hogy az éveken át ismert külföldi czégeket kellett legyőznie, a melyek mindent elkövettek, hogy addigi pozíciójukat megtartsák és az amugy sem nagy vevőközönséget teljesen a maguk részére biztosítsák.

A kiállítási igazgatóság is, ugy látszik, méltányolni



Tejcsarnok a pozsonyi kiállításon.
Építette a Fehér Miklós Gépgyár Részvény-Társaság.

kivánta a Fehér Miklós gépgyár r.-t. ezen hazafias buzgólkodását és a legelőkelőbb helyek egyikét, a kiállítási igazgatóság irodával szemben, jelölte ki számára, vala mint a zsüri is, a mely a legnagyobb kitüntetést, „Első díjat” és „Diszoklevelet” ítélte oda a cégnek.

Örömmel konstatáljuk, hogy hazai gazdaközönségünk is teljes mértékben pártolja a Fehér Miklós gépgyár-részvénytársaságot ezen hazafias törekvésében, amennyiben manapság a legtöbb tejszövetkezet és magán tejjgazdaság nála rendel meg gépszükségletét.

Midőn a fentiekben a Fehér Miklós gépgyár r. t. pavillonját bemutatjuk, csupán azon óhajunknak adunk kifejezést, vajha minél több hasonló áldozatkész magyar czéggel dicsekedhetnénk, a mely igazán megérdemli, hogy gazdaközönségünk a leghathatósabb pártfogásában részesítse.

• MULATTATÓ •

Báró Palocsai András tréfája.

Irta: Vértesi Arnold.

Báró Palocsai András, a nedeczi vár ura egyszer úgy vette észre, hogy nem elég mulatságos már az élet Nedecz várában. Attól az időtől fogva, mikor 1823-ban a vár újjáépítésének ünnepére kétszáz vendég mulatott itt három nap, három éjjel, szakadatlan, nagyon megfogyott már a vendég. Legalább tizenkét személyre kellett ugyan teríteni az asztalt minden nap, de bizony néha fele sem ült az ebédhez. Nem volt kit leültetni.

Haragosan rendelte színe elé a báró major domusát, Náczi inast.

— Náczi.

— Parancs...

— Nagyon hanyagul kezded magadat viselni, Náczi fiam.

— Isten látja lelkemet, hogy ami tőlem telik, méltóságos báró ur...

— Hallgass. Ellustultál. Az elméd is fogyatékos lett. De majd fölfrissitem. Olyan huszonötöt váगतok rád, Náczi fiam, hogy ötvennek is beillik, ha nekem nem lesz minden napra vendég. Ertetted?

— Igenis értettem, méltóságos báró ur.

— Hát úgy igyekezzél, hogy a pokol fenekéről is keríts.

— Hiszen kerítnék én onnan is, méltóságos báró ur; de mikor úgy elbujnak előlünk. Ki betegséggel mentegetődzik, ki mivel, ha a méltóságos báró ur hívását kapják. Még az ágyba is fekszenek, még a doktort is hivatják, hogy írjon nekik bizonyítványt.

— Eb az anyjok, hát mi kell nekik? Etetem, itatom őket. A paradicsomban sem lesz jobb dolguk. Olyan tokajit kapnak, hogy az angyalok is meg nyalhatnák utána a szájokat. A szakácsom meg, no az különb mint a püspöké meg a főispáné.

— Szent igaz, méltóságos báró ur.

— No hát?

— A sok jó a baj. Nem tudják megbecsülni a méltóságos báró ur vendégszeretetét. Hiszen tetszett látni, azt a kézsmarki professzort csak három napig tartottuk itt, mégis, hogy jajgatott, hogy ő már nem bírja tovább az iránt, hogy neki az iskolába kell menni, hogy így, hogy úgy, czudarság, hogy nem eresztjük.

— Nagyon hitvány vendég volt, — mondta ki rá ítéletét a báró.

— Amilyen akad, méltóságos báró ur. De olyan sem igen akad. Hiába állnak a falu szélén a vasvillás embereink. Nem jön már erre kocsi az országúton. Ha csak kikerülhet, messze kikerül. Csak holmi messziről való, járatlan idegen, más nem veszi erre az utját.

— Komisz lesz a világ — jegyezte meg a báró.

Náczi is azon a véleményen volt:

Romlik bizony, romlik a világ. Azt hallom, méltóságos báró ur, már a vármegyéhez is panasz ment volna hatalmaskodás végett, hogy elfogatjuk az utonjárókat.

A báró dölőfösen simogatta a tokáját:



A madárfészek.

— Hadd panaszkodjanak.

Ugyan mit tehet a vármegye a hatalmas Palocsai báró ellen? Szeretné látni, hol van a Corpus Jurisban törvény, hogy ő vendégül ne láthassa, akit akar. Vagy ha van is, mit bánja ő! A Palocsai Horváthoknak sohasem parancsolt a vármegye.

A vármegyéről eszébe jutott a járásbeli szolgabíró:

— Nene, az sem volt itt már vagy két hónap óta.

— Házasodik — jelentette Náci.

— Házasodik? Hm, nem is szólt róla. Kit vesz el?

— Batizy Irén kisasszonyt.

— Elmentem volna a lakodalmára — szólt ő méltósága. — Hát mikor esküszik?

— Eppen ma.

Báró Palocsai Andrásnak valami jutott eszébe. No az jó tréfa volna, azon mulatnának.

— Hallod, Náci?

— Tessék parancsolni, méltóságos báró ur.

— Lovaslegényeket küldesz Roskovszky Miskához, aztán a fiskálisomhoz meg az ófalvi paphoz, hogy rögtön jöjjenek.

— A főtisztelendő ur nem akar többé ide jönni.

Haragszik.

— Azt hazudjátok, hogy halálán valaki, siesen az utolsó kenettel.

— Nem hiszi el, mióta már egy papot megtréfáltunk úgy.

— Helyes, helyes, az anyaszentegyházzal nem kell tréfálni. De azt mondjátok, hogy hivatam, Patrónusa vagyok, lánczhordtát. Kötözve hozatom ide, ha nem jön jószántából.

— Parancsolatjára, méltóságos báró ur.

— Aztán egy lovas ember megy a szolgabíróhoz.

II.

Reggel volt, mikor a fiatal szolgabíró a lakodalmából haza hozta menyasszonyát. Hajnalig táncoltak és most boldog volt, hogy megpihenhetnek az egymás karjai közt.

Alig robogott be azonban az udvarra a kocsis, előállt a báró lovas legénye, aki már tegnap este óta várt s átnyújtotta a méltóságos báró ur levelét.

— Nagy boszuság — fakadt ki a fiatal szolgabíró — az embernek még egy nyugodt perezet sem engednének.

— Mi az? — kérdezősködött a feleségecske.

— A báró valami nagyon fontos ügyben hivat. Haladéktalan siessek hozzá. Periculum in mora, azt írja.

— Mit tesz az?

— Veszélyes a késelem. Hivatalos felelősségemre figyelmeztet.

— Oh, Istenem, Istenem! — sópánkodott a kis feleség.

— En nem megyek — szólt a szolgabíró, de oly határozatlan hangon, hogy ki lehetett érezni, mennyire küzd benne a szép ifju feleség esábitó varázsa a hivatalos kötelességgel.

De a jó asszonyka is segített neki:

— Menj, édesem, menj. Ha a hivatalos kötelesség szólit, hát csak menj. Miattam ne legyen baj. En majd megvárlak szépen. De estére hazajössz?

— Hogyne? Még előbb. Lerázom magamról a dolgot, hamarosan.

Edes csókok közt váltak el. A feleségecske kissé könyezett is:

— Jó vacsorával várlak, édes.

— No hiszen várhatta.

Mikor a szolgabíró gyors hajtással megérkezett Nedecz várába, muzsikaszóval fogadták s vig kurjongatással. Roskovszky Miska és más jókedvű czimborák jöttek elejébe az udvarra s megharsant a vár urának a hangja is:

— Náci, ki kell szedni a kereket.

Négy-öt ember neki állt mindjárt a kocsinak s kiszédtek a kerekeit. Abban a szempillantásban bezárták a vár kapuit is.

— Innen élő lélek ki nem megy — mondta báró Palocsai András.

A szolgabíró elsápadt. Látta, hogy törbe esáltak; de azt is tudta, hogy itt hiább dühöng. Itt se harag, se átkozódás, se könyörgés nem használ. Tanuja volt maga is több ízben, hogy tartóztattak le gyanutlan idejött embereket.

Nem lehetett mást tenni, mint elfogadni a feleje nyujtott poharat s kiinni fenéig.

— Egészségedre, öcsém — mondta a báró, összekoezcintva poharát a fiatal ember poharával.

Bent az ebédelőben már terített asztal várta őket. Csinos szepesi paraszt lányok szolgáltak föl az asztalnál. Minden vendégre egy-egy jutott, aki a széke mögött állt, a házi gazda mögött kettő. A legesinosabb kettő. Lenhajuak, kékszeműek. Akinek kedve kerekedik, tánczra is perdülhet vele.

Ha nagyon jó kedve volt a vár urának, el is ajándékozta őket, noha az a tizenkilencedik században már nem járta s a fiskális magyarázta is a méltóságos bárónak, hogy abból még baj lesz. De a báró nem hitte. Az ő jobbágyai, hát mit locsog a fiskális? Az apjaikat is ő tartja, minden télen gabonát osztat ki közöttük, másképp éhenhalna az a sok szegény tót. Hát mit akarnak!

— Egy kis keresztény erkölcsöt, illustrissime domine, — mondta az ófalvi plebános.

— Hunyja be a szemét tisztelendőséged, — felelt a báró. Most lakodalmomban vagyunk. Az én szolgabíró öcsém lakodalmán.

A szolgabíró fogát esikorgatta, de nem szólt csak ivott a többivel. Ugy tett, mintha a legjobb kedve volna s mintha ő is kitünő tréfának tartaná, amit a báró vele eselekedett.

— Csak meg kellett ülnünk a lakodalmat. Nem igaz, öcsém?

— Igaz, méltóságos uram, — felelt a mártir férj.

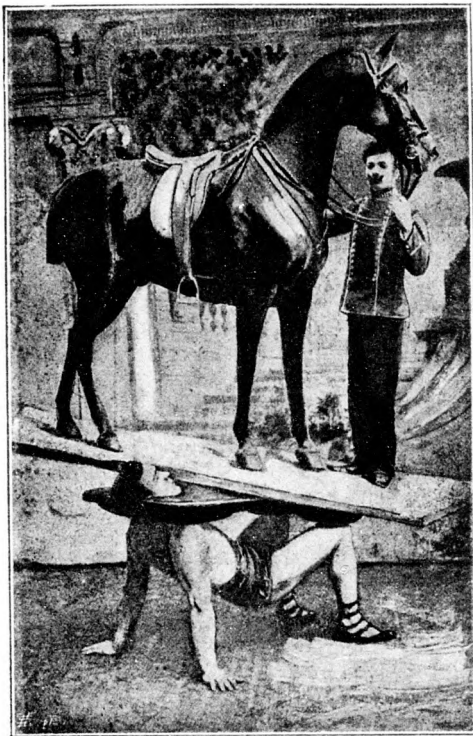
— No hát akkor igyunk. Nunc est bibendum. Szeretem a klasszikusokat. Okos az a Horatius.

Mikor a fényes ebédnek vége lett, besétáltak az urak a dohányzó szobába, ott pipáztak vacsoráig. A kinek tetszett, kártyázhatott is. Közben-közben természetesen kvaterkázta is, de csak olyan könnyebb-fajta bort fogyasztottak, amitől a báró szerint kijózanodik az ember. Az erősebb szomorodnit meg a tokaji aszút későbbre hagyták.

A vacsora megint ivással járt. Most már az erős borokra került a sor. Mire vége lett a vacsorának, némelyik vendég már alig birt a talpán megállni.

Akkor így szólt a báró:

— Most pedig, kedves vendégeim és bajtársaim, kezdődik a Bibotenopontana ülése.



Egy világhírű atléta.

Bementek egy külön terembe, melynek falain a jelesebb írók ezimerei neveik aláírásával voltak láthatók s különféle böles mondások voltak olvashatók, melyek mind a borra vonatkoztak. Legfelül a főhelyen nagy arany betűkkel:

»In vino veritas.« (Borban az igazság.)

Asztal nem volt a teremben, sem szék, csak egy nagy szőnyeg volt a padolatra leterítve. Arra telepédtek le a báró vendégei. A báró legfelül. Ő volt a Bibotenopontana elnöke.

— Megnyitom az ülést. Miska, te vezeted a jegyzőkönyket.

Roskovszky Miskának nyakába akasztottak egy nagy ménkü kalamárist, füle mellé tűzték a ludtollat s kezébe adták a pergamenlapot, melyre a Bibotenopontana nevezetes eseményei jegyeztettek föl.

Akkor kezdődött el csak isten igazában az ivás. Ha valamelyik már kidőlt s elterült a földön, a báró ünnepélyes hangon szólt a szolgáltnak:

— Szállítsátok el a tekintetes ur porhüvelyét a nyugalom helyére.

A fiatal szolgabíró mindjárt az elején kidőlt s holt részegnek tetette magát, de a báró nem hitt neki. Nem olyan ember ez, hogy mindjárt megártana neki a bor. A vacsoránálsem ivott sokat, észrevette a báró. Oh, ez bizonyosan rosszban tőri a fejét, — gondolta ő méltósága, — el akar szökni a semmirevaló.

De Nedecz várából nem lehetett olyan könnyen megszökni. Vigyáztak a gyanus emberek minden lépésére. Negyedik éjjel mégis sikerült a szolgabírónak leereszkedni a falról. Széthasogatott lepedőkből csinált magának kötelet, azon esuszott le életveszély közt. De szerencsésen leért.

Onnan aztán gyalog, sötét éjjel utnak indult harmadfél mértföldnyire fekvő falujába.

Már megvirradt, már jó fent járt a nap s nem volt messze hazulról a szökevény, mikor kocsirobogást hall a háta mögött s megismeri a báró hintóját, mely sebesvágatva jön.

Elfutni előle nem lehetett, de a fiatal ur ember nem is akart. Elhatározta, hogy szembeszáll a báróval, bármi történik.

Mikor egészen közel ért a hintó, a báró kiszállt s udvariasan, majdnem azt lehetett volna mondani: mély tisztelettel köszöntötte a fiatal embert:

— Szeretem a bátor embereket. De öcsém uram elfelejtett valamit Nedecz várában.

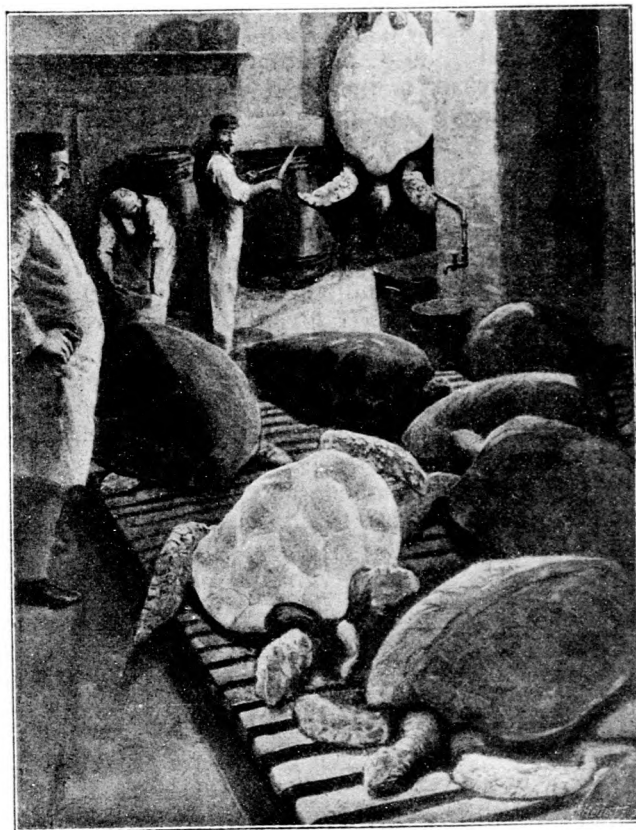
S benyult a hintóba, honnan gyönyörű virág-bokrétát vett ki, melynek tartója gyémántokkal volt kirakva:

— Kérem öcsém uramat, méltóztassék ezt átadni megkülönböztetett tisztelettel kedves feleségének s megmondani, hogy bocsánatot kér tőle báró Pa-locsai Horváth András.

Képeinkhez.

A párisi kiállítás nagy szökőkútja. Abból a világra szóló nagy kiállításból, melyet 1900-ban Párisban rendeztek, még most is van valami szép, még most is akad valami gyönyörű bemutatni való. Képünkön a nagy szökőkút medenczéjét és alakjait mutatjuk be. Ezek a tündér szép alakok esténként a villanyfény színes fénye által kivilágítva és vizsugaraktól körülveve pompáztak. Nekünk is van a Városligetben szökőkútunk, de a párisiak nagyobbát, szebbet csináltak ennél.

A madárfészek. Fogás kell mindenhez, még a jó kenyértészta dagasztásához is. Sok ügyességet kíván a szarkafészek leszedése, azt nem is hiszi, aki nem próbálta. Mert az a ravasz madár rendszeren a megközelíthetetlen fára, annak is a leghozzáférhetősebb



Óriási teknősbékák az angol király konyháján.

ágára rakja a fészket. Hanem amit egyszer a fejébe vesz a gyerek, attól nehezen tágit. Ott látjuk a képen. Míg a leányok szedegetik esendesen az őszi virágokat, addig a két fiu ugyanesak erőlködik a fáramászással. Hanem »többet észszel, mint erővel!« mégis leszedik a szarkafészket és akkor lesz mivel kedveskedni a leánykáknak.

Egy világhírű atléta. Ujabban egy erős és ügyes atléta mutogatja tehetségét a világban. Neve: Lienel Strongfort és még igen ifju ember, fejlődhetik az ereje, bár most is csodadolgokat művel. Miként a képen látható, az az ifju egy felnyergelt lovat és egy szolgát bir eltartani karjain és térdein. Igen érdekesnek tartottuk ezt bemutatni, mert élő állatnál és élő embernél már nem lehet ám csalni, miként a komédiások szoktak üres vasgolyókkal. Ez nem szemfényvesztés, hanem érdemes erő.

Óriás teknősbékák az angol király konyháján. Mi vörös paprikával meghintett disznóhúst evő és jó bort ivó magyarok nem igen értünk a teknősbéka ízéhez. De jó lehet, mert megeszik. Tartsa meg az Isten a gusztusokat! Mellékelte képünkön az angol király konyhájában felaprózásra kerülő óriás teknősbékákat mutatjuk be. Ezek igen szép példányok, hát ha nem is izleljük meg őket, legalább a képen tekintsünk rájuk.

Apróságok.

Kossuth varázsa. Két vén katona beszélgetett a hatvanas évek végén a Korona-kávéházban. Egy osztrák ezredes és egy tiz évet Olmützben töltött császári huszárörnag, aki a szabadságharez előtt osztrák főhadnagy volt.

— Mond csak, öreg kamerad — kezdi a volt szabadságharezost faggatni az osztrák ezredes — igazán olyan ellentállhatlan bűbáj volt annak a ti Kossuthotoknak a szónoklatában?

— Hát annyit mondhatok neked, öreg, hogy ha csak egyszer is hallottad volna, hihetőleg velem együtt fürdöttél volna tiz esztendeig Olmützben.

Mit ér a német? 1848. szept. havában történt, midőn seregeink Schwechát alatt tanyáztak, s Kossuth szinte oda ment.

Egyik reggelen, egy veterán Würtemberg-huszár áll elébe s e szavakat intézi hozzá:

— Hoztam, uram, németet — s a huszár diadallal mutat a mellette lovagló, lefegyverezett vasas tisztre, kit az előrsön fogott el.

Kossuth elbeszélte magának az elfogás történetét s az előadás annyira megtetszett neki, hogy a fogolyért 10, lóért pedig 100 pengő forintot ajánlódékozott.

A huszár megpödörvén hosszú, őszbevegyült bajuszát, álmélkodást mutató arczal e szavakra fakadt:

— A ló megér ugyan 100 pengőt, de a német isten ugyse nem tizet!

Pótlórejtvény.

— rgoná	— ger
— irály	— ima
— isza	— argita
— rleáns	— lföld
— arabás	— emes

A hiányzójelek helyére egy oly betű teendő, hogy azáltal értelmes szó legyen és e betűk felülről lefelé olvasva a magyar nemzetnek egy gyászos emlékü napját adják.

A megfejtéseket legezészerűbb levelező-lapon beküldeni.
A megfejtők között egy regénykötetet fogunk kisorsolni.
Megfejtési határidő 1902. október hó 5.

A „Független Ujság” 38 számában közölt talány megfejtése

»Süt«.

Helyesen fejtették meg: Kalmár Emma, Lakatos Ilona, Barta Mariska, Német Imréné, Kövály Jánosné, Sánta Márton, Rozó Ferencz, Leuner Imre, Szabó Péter, Jánosi István, Tallér András, Vizi András, ifj. Szathmáry Károly, Keresztyén Gábor, Fekete Antal, Kokula József, Meleg Imre, Dvobvjik János, László Endre, Lehovszky Andras, Elidesz Miklós, Tanang Mihály, Joó Péter, Rósa János, Borbély Imre.

A sorshuzásnál Elidesz Miklós (Torontál-Torda) neve jött ki elsőnek, kinek a kitűzött jutalomdíj gyanánt Péterfy Tamás »Kis-Székely pusztulása« című regénykötetét küldöttük meg.



Fekete Antal urnak. Ha tehene olyan jó fölős, mint a hogy írja, szoptassa csak tovább is borját. Az a másfél kupa tej, amit megiszik csak a borju fejlődésének előnyére fog válni. Egyáltalában a borjutól soha nem kell a tejet s a takarmány adagot sajnálni, igyon az a mennyit megbir, e mellé azonban kevés jó szénát és zabot is adjon neki a negyedik hét után. — **Németh József** urnak. Olvassa el lapunk 38. számának leveles szekrényében a „Szónhegyi”-nek szóló üzenetet. Verse nem vált be. — **Nyitrai előfizető.** Az egyesület vezetősége teljesítette kötelességét. Ezt kidicsérni nem szükség először azért, mert erre lapunkban tér nincs, de nem is volna előnyére, mert ugy hangzanék, mintha nagy nagy hühéval magát dicsértetné az egyesület. A „Köztelek”-ben a tények tárgyalatnak minden ilyen mozgalomról, de személyek magasztalása nélkül. Lapunkban egyáltalán nem irunk róla és ezokból becses sorait nem használhatjuk. — **S. M.** urnak. Pásztó. Ilyen részletes leíráshoz lapunk kerete igen kicsi. Megbocsát, hogy nem adhatjuk, ezáltal igen sok helységi előfizetőink haragját hívnánk ki, mivel csak általánosan irunk az ünnepségről és nem helységeként. Ünnepelt az ország — ünnepeltünk mindnyájan. De a szép pásztói ünnephez üdvözetünket küldjük. — **K. A.** Ómoravicza. Névtelenül beküldött levelére a választ hasztalan várja. Aki a szerkesztőségtől kérdez valamit, a kérdéshez mellékelje a „Független Ujság” czimszalagját, vagy írja ki a teljes nevet. Két betű, az nem név és névtelen levelekre választ nem adunk. — **Borbély Sándor** tanító urnak (Öcsöd). Kérjük, hogy teljes címét tudassa lapunk szerkesztőségével, mert a másodsor elküldött „Góbéságok” szerencsésen vissza jöttek azzal a jelzéssel: ismeretlen. Ezek után nem csodálkozunk, ha az első küldemény eltévedt.

A „Független Ujság” szerkesztésére felügyel:

RUBINEK GYULA, országgyűlési képviselő,
a Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségének titkára.

Budapesti piaczi árak.

Budapest, 1902. szeptember 27-én.

Szabcs. (Árak métermázsánként értendők.) Buza 14:00—15:20
K. Rozs 11:30 K-tól 12:50 K-ig. Árpa 11:40 K-tól 11:80 K-ig, jobb
minőségű 11:20 K-tól 15:60 K-ig. Zab 12:20 K. Tengeri 11:40 K.

Liszt ára 100 kg.-ként.

Sz.	0	1	2	3	4	5	6	7	8
K	24:50	24:10	23:90	23:70	23:10	22:20	21:10	20:60	11:40

Buzakorpa finom 8 80 K, durva 9:00 K.

Egyéb magvak: mák 25—28 K 1 q., bab fehér nagyszemű 16—40 K, aprószemű 24—32 K, tarka 20—20:00 K, lenese 28—43 K, sorsó héjas 28—32 K, lóhere 46—56 K, luczerna 64—66 K, dallaczim 26:00—28:50 K.

Takarmányvásár. Réti széna 540—760 fillér, muhar 680—780 fillér, zsupszalma 340—390 fillér, alomszalma 260—290 fillér.

Juhvásár. Belföldi hizalt ürű 35—40 K.

Sertésvásár. Elsőrendű 320—380 kg. nehéz 112—113 fillér, 260—280 kg.-mos 111—112 fillér, öreg 300 kg.-on tubi 104—105 fillér, szerb 111—118 fillér.

Marhavásár. Következő árak jegyeztettek: Hizott magyar ökör jobb minőségű 66—73—, középminőségű 52—64—, alárendelt minőségű magyar ökör 48—50—, jobb minőségű magyar és tarka tehén 42—60:00, magyar tehén középminőségű 44—68:00, alárendelt minőségű magyar és tarka tehén 44—58:00, szerbiai ökör jobb minőségű 50—65—, kivitel —, középminőségű 34—38—, szerbiai bika 46—67—, szerbiai bivaly 30—50—, kiv. 50— koronáig métermázsánként élőszuliban Elő borjú 80—108 K.

Budapesti központi vasarcsarnok árai.

Baromfivásár. Tyuk páronként 2:40—2:80 K, csirke 1:10—1:70 K, kappan hizott 3:00 K.—7:20 K. Rucza 2:60—3:00 K. Lud sovány 4—8 K. Pulyka sovány 4:40—4:60 K.

Tojás alföldi 72—74 K, erdélyi 56—58 K, ládánként. Tea tojás 100 drb 4:40—4:80 K.

Tejtermékek. Teavaj 2:40—3:00, tejföl 64—76 fillér literenként, főzővaj 56—80 K, tehéntúró 16—20 fillér kg.-ként.

Zöldség. Sárgarépa 100 kötés K. 0:00—0:00 1 q 16:00—17:00 Petrezselyem 100 kötés 00—0:00, 1 q 14—18—, zeller 100 drb 1:00—1:60, karalábé 1:40—2:00, vöröshagyma 100 kötés 00—40 drb 6:00 q 6:00—20:60, fohagyma 30—32—, vörösrépa 100 drb. 1:60—2:00, fehérrépa, fejeskáposzta 30:00—32:00—, kelkáposzta 100 drb 4:00—8:00, vöröskáposzta 00—00—, fejesaláta 1:00—1:60, kötött saláta 0:00—0:00, burgonya rózsá 1 q 10:40—16:60, sárga 10:40—16:80.

Pesti Hengermalom-Társaság

Alapítottott
1839.

Budapesten.

Alapítottott
1839.Magyarország **legelső** malmalma.Minden kiállításon, a melyen részt vett, a **legmagasabb kitüntetések**et nyerte el.A Pesti hengermalmi liszt a **legszebb és legjobb** magyar liszt, mindig **egyenlő kitünő minőségben**.

Figyelmeztetés: A Pesti hengermalmi liszt-hez elegendő mennyiségű, de nem nagyon meleg vizet kell keverni, (többet mint más liszt-hez), a tészta igen jó erősen kigyurandó és hosszabb ideig pihentetendő, s csak ha tökéletesen megkelt, kell azt jól át-fütött, de nem tulforró kemenczébe rakni. A több munkát és tüzelést bőven téríti meg a „**több, szebb és jobb**“ sütemény.

A ki olyan helyen lakik, a hol a Pesti hengermalom gyártmányai lisztelárusítóknál egyáltalában nem vagy megbízhatóan nem kaphatók, az dara-, liszt és korpaszükségletének beszerzése végett egyenesen a malomhoz forduljon.

1901. évi forgalom 26000 mmázsa.

Felhívjuk a t. cz. gazdaközönség figyelmét a budapesti gyapju-aukcziókra

melyek idei második sorozata

f. évi szeptember hó 24-én veszi kezdetét.

Az aukcziókra felküldött és „Gyapjuárverési vállalat Budapest, Dunaparti teherpályaudvar“ címzett gyapjuküldemények a M. Á. V. összes vonalain tetemes díjkedvezményben, valamint ingyen raktározásban részesülnek. Bejelentéseket elfogad és mindennemű felvilágosítással szolgál:

Gyapjuárverési vállalat

HELLER M. s Társa

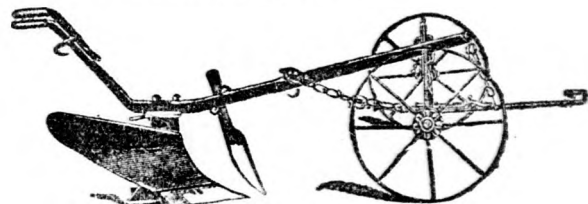
Budapest, V., Erzsébet-tér 13. sz.

BÄCHER RUDOLF

kizárólagos ekegyára

Budapesten, VI., Nagymező-utca 68.

Egy és többvasu aczélekéi, és talajművelő eszközei elismert elsőrangú gyártmányok.



MELICHÁR FERENCZ

kizárólagos vetőgépgyára

Budapest, VI., Nagymező-utca 68. sz.

A világhírű

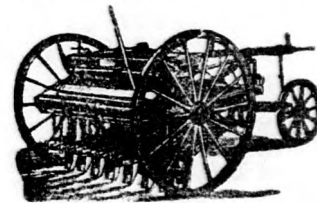
„Unicum Drill“ sorbavető gépek


ugy sik mint hegyes talajon egyaránt kitünően dolgoznak. Valamennyi magnum egy és ugyanazon vetőkorongokkal, a fogaskerekek kicserélése nélkül vethető.

Magyarországi vezérképviselő:

**Szücs
Zsigmond.**

Kívánatra árjegyzék ingyen és bérletve.





**TEJGAZDASÁGI GÉP-
GYÁRTMÁNYAINK és
ÖSSZES TEJGAZDA-
SÁGI CZIKKEINK**

**A II. MEZŐGAZDASÁGI
ORSZÁGOS KIÁLLÍTÁSON
POZSONYBAN**

(folyó évi szeptember 7-étől 28-áig)
külön pavillonunkban üzemben láthatók.

Kérjük b. látogatását.

FEHÉR MIKLÓS GÉPGYÁR R.-T.
 V., KÜLSŐ-VÁCZI-UT 80. SZÁM.

Alfa-Separator Részv.-Társaság



BUDAPESTEN

Iroda: V., BATHORY-UTCZA 4.

Gyártelep: VI., PETNEHÁZY-UTCZA 8—10.

Tejgazdasági gépgyár

Tejgazdasági eszközök és gépek gyártása.

Tejszövetkezetek és tejtelepek berendezése.

Arjegyzékek, tervek és költségvetések díjmentesen.

Alfa Laval Separatoraival
eddig több mint 500 első
díjat nyertek. — Évi gyártás
körülbelül 45000 darab.

Gazdák Biztosító Szövetkezete

BUDAPEST, VIII., Baross-utca 10. sz., II. em.

az Országos Magyar Gazdasági Egyesület

ugy is mint a

Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége

Alakult 1900.

erkölcsi támogatásával

Alakult 1900.

Biztosítéki alap:

Kormány hozzájárulásával	400.000.— kor.
Alapítványok	1.268.089.— kor.
Tartalékok	111.053.60 kor.
Összesen	1.779.133.60 kor.

Első évi fölösleg 90.349.— kor.
Biztosításokat elfogad tűz- és jégkár ellen, ugyszintén az ember életére különféle módzatok szerint.

Az üzlet eredményben a biztosított tagok díjarányukban részesülnek és az 1901. évi fizetfeleslegből ugy a tűz- mint a jégkár ellen biztosítva volt tagok 4%-os díjvisszatérítést nyernek.

Biztosítási ajánlatok benyújthatók közvetlenül vagy a képviselők közvetítésével. Nyomatvánnyal és felvilágosítással minden irányban készséggel szolgál az igazgatóság.

KURCZ LIPÓT ÉS TÁRSA

photozinkografiai műintézet

Budapest, VIII., Szentkirályi-u. 13.

KÉSZIT:

mindennemű nyomtatványhoz szükségelt

CLICHÉKET

Chemigrafia, chromotypia, photo- (auto)-
typia, fametszet stb. utján. Terképek, terve-
zetek, alaprajzok photolithografialag leg-
szébben, legolesobbán sokszorosíttatnak

Vidéki megrendelések pontosan és jutányosan eszközöltetnek.

SZUPERFOSZFÁTOT,

Stassfurti kainitot szavatolt 12,40% tiszta káli = 23—24% kénsavas káli tartalommal,

Stassfurti kálitrágyasót szavatolt 40% tiszta káli = 74—76% kénsavas káli tartalommal,

Kovasavas-kálit (dohánytrágyázásra) továbbá mindennemű egyéb

Műtrágyaféléket, azonkívül
Rézgáliczot (98—99%) elismert kítűnő minőségben szállít a

„Hungária” műtrágya, kénsav- és vegyi-ipar részvénytársaság

BUDAPEST, V., FÜRDŐ-UTCZA 8.